

Confeticongres Borne: Hoe betrekt u mensen die u niet kent?

Hoe betrekt u mensen die u niet kent? Deze vraag stond centraal bij het confeticongres op 7 juni in het Kulturhus in Borne. In het goed gevulde zaal spraken achtereenvolgens Hans Peter Benschop (Trendbureau Overijssel), Mirjam Oude Vrielink (Universiteit Twente) en Lidy Noorman (Makuya) over dit onderwerp.

De opbouw van het congres in Borne was hetzelfde als bij de vorige congressen. Hans Peter Benschop startte de avond met een presentatie van feiten en mythen rond het onderwerp. Zijn boodschap was dat groepen Nederlanders steeds meer naast elkaar lijken te leven. Groepen zien verschillende waarheden en problemen. Daardoor is de kans groter dat mensen in gescheiden bubbels gaan leven.

Mirjam Oude Vrielink (Universiteit Twente) ging in op tegenstellingen die wrijving geven, zoals elite versus volk en allochtoon versus autochtoon. De vraag is dan wat inwonersinitiatieven kunnen betekenen voor het overbruggen van die tegenstellingen?

'Er is een duidelijk verschil tussen welke groepen burgers actief worden'. Het is veelal de hoogopgeleide autochtone man van middelbare leeftijd ('participatie-elite') die actief is. De mate van contacten in de buurt is van belang om al dan niet actief te worden. Mensen die veel contact met burens hebben zijn ook actiever, Daar waar belangen worden gedeeld en gemeenschappelijke doelen zijn, ontstaan de contacten. Aan de kant van de mensen met weinig contacten in de buurt gebeurt er weinig of niets. Wat verder opvallend is, is dat mensen die veel contacten hebben, en hoger opgeleid zijn, vooral bezig zijn met initiatieven die de leefbaarheid vergroten. Middelbaar en lageropgeleiden met veel contacten zijn vooral gericht op het bieden van zorg.

Gebleken is dat in kleinschalige initiatieven in de buurt, meer en meer verschillende soorten mensen meedoen.

Vrieling vervolgde haar verhaal met een onderzoek van Tonkens. Bij dit onderzoek werd de niet-actieve burger ondergebracht in drie profielen: de kritisch positieve burger, de loyale burger en de afzijdige burger. De kritisch positieve burger wil wellicht in de toekomst actief worden. De loyale burger wil in beperkte mate meedoen, vindt hierbij een gezamenlijke verantwoordelijkheid met de overheid belangrijk. De afzijdige burger wil überhaupt niet meedoen. Wanneer je deze profielen bij elkaar ziet, en je stelt je de vraag: wat te doen als niet alle burgers meedoen? Dan denk je niet meer over wat kunnen ze niet? Of wat willen ze niet? Maar dan kijk je naar: wat vinden we nu eigenlijk van hoe de overheid en de burgers zich rond initiatieven moeten verhouden?

Na het verhaal van Vrieling ontstond een actieve groepsdiscussie. Naar voren kwam dat verbinden enorm belangrijk is. Vanuit de zaal kwamen er mooie voorbeelden van initiatieven rond eten, sport en muziek die zorgen voor verbinding tussen mensen en verbinding tussen overheid en burger. Verder ontstond er de vraag: laat je een burgerinitiatief aan het toeval over? Of moet je organiseren en faciliteren en wie doet dat dan

Lidy Noorman (Makuya) was de laatste spreker van de avond, Noorman heeft 20 jaar ervaring in het welzijnswerk en gaf enkele praktijkvoorbeelden. Noorman betoogde dat het vaak een kwestie is van gewoon doen, er zijn altijd wel mensen die vinden die bereid zijn om iets te doen. Geef je deze mensen een zetje in de goede richting dan zorgen zij vaak voor mooie dingen en vindt automatisch kruisbestuiving plaats. Maak het niet te ingewikkeld, geef mensen gewoon dat wat ze nodig hebben, gebruik je nuchter boeren verstand en ga uit van wat je met je eigen portemonnee zou doen. Belangrijk is wel om het te blijven volgen, mensen te ondersteunen en aan te geven dat je er voor ze bent wanneer ze je nodig hebben. Dit is de rol die overheden aan zouden moeten nemen om burgers effectief en succesvol te laten participeren.

Noorman benadrukte dat zij het vooral belangrijk vindt om het samen te doen. 'Uiteindelijk zijn we allemaal burger, en hoe mooi is het om dingen om basis van gelijkwaardigheid samen te realiseren'. Verbindingen leggen, uitgaande van de kracht van iedereen is hierbij het uitgangspunt.

Ook na het verhaal van Noorman was er weer ruimte om met elkaar om tafel te gaan. Vervolgens konden plenair nog enkele vragen gesteld worden. Zo kwam er voor Noorman de vraag: stel dat je morgen morgen de baas zou zijn op het gemeentehuis, wat zou je dan veranderen? Ook rees de vraag: hoe je kan misbruik van gelden kan voorkomen? Noorman bleek in haar lange loopbaan letterlijk geeneen geval van misbruik te hebben meegemaakt: 'juist mensen die het krap hebben zijn heel nauwkeurig in het bijhouden van de bestedingen'. Na uitgebreid antwoord van Noorman op de overige vragen, besloot Hans Peter Benschop de avond met een woord van dank aan zaal en sprekers.